

ΑΠΟΚΡΗΑΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

Κάστρο 7 τ' Παλκουκάρι 1940

Εκδίδεται υπό
φάλαγγος
δηλικῶν συν-
τακτικῶν.

Συντάκτες:
Ἐλένη Ψαλιῆρα
Ἐδιέρ. Παπανέλη

Ἡ τιμὴ τῶν φύλλων
στὴν προώθηση τῶν φύλλων

Γι ἀπουκρηγιές στις χουροί τες Νιουλέγιας μας

Πρόσωπα τῆς σάτυρας : τοῦ Βλουτίνι
τοῦ Μισνέλι.

Μισνέλι.—Μουρὴ Βλουτίνι, τί ποῖσις μουρὴ, νοιώσις; Ἡβγαλις τοῖ ντ' μπγάδας τσόλα, γῆ μόνου τὰ σαπούνις; Ταχτέρ ταχτέρ τοῖ γὼ σκώθκα τοῖ θέλου νὰ πουτίσου τὰ λουλούδγια μ' ἀμ' τσεῖνου, κόρη μ', γιὸ καταραμένους γιὸ τσιςμέσ ἐ ντρέχι καθγιόλ.

Βλουτίνι.—Ναί μουρὴ, τοῖ γὼ ἀχάραγα σκώθκα τὸ ἤβαλα φώκου στοῦ καζάνι. Ἀμ' τσηθκα τοῖ καθιόλ οὐλ' τ'νύχτα;

Μισ.—Γιατί, μουρὴ, ἀνυπνίγια εἶχισ;

Βλ.—Ὅχι μουρὴ, οὐλι τ'νύχτα φρουπιτούσαν μέσ' τὰ μάτγια μ' ἔφτα ποῦζαμι χτέσ στη Χώρα. Τι, ξέχασισ τὰ τσόλα σὺ; ὦ κακοτζουρναμηνέχισ.

Μισ.—Ἀμ' ποῦνι γιὰ νὰ τὰ ξιχάσου μουρὴ, Ἐῖτσεινι γῆ γύμνια, κόρη μ', εἰτσεινους γι οὐ ξιστσιζμος μέσ' τὰ μάτια μ' θὰ κάντι. Κουλάσκα, κόρη μ', σὰ μπουνι γοῖ μέρις τῶρα π' ἀρχινᾶ τοῖ γῆ σαρακουστή.

Βλ.—Μουρὴ Μισνέλι, γιὰ θμηθτσι, μουρὴ, εἰτσεινουν ποῦ ἐπιζι τοῦ διόλαρου. Ἀμ' τίντα ἦνταν ἔφτου τοῦ πράμα. Πρώτ' βουλά εἶδα εἰτουςου μουγάλου δγιουλι.

Μισ.—Διόλαρους, ἀμ' τί διόλαρους. Τι μπάτσι ἀρέσασισ. Ἀῖντι, μουρὴ, τοῖ τὰ θκά μας τὰ δγιουλιὰ εἶνι γιὸ γκαλά. Ἀκοῦς τοῖ κουμάτ' ζουρνὰ τοῖ κουμάτ' νταβούλι τοῖ κουῖντιγισι.

Βλ.—Ἀτζιπαμ, μουρὴ, ἔφτου π' χουρέβγαν τίντα ἦνταν;

Μ.—Ἀμ' ξέρου του τοῖ γὼ;

Βλ.—Στέκα νὰ θμηθῶ τίλουγια τοῦ ἤξα. Ἐῖτσεινα, ἔφινα, ἐ ξέρου κόρη μ'.

Μ.—Ἀ! μουρὴ, τοῦ Φέμνα ἦνταν, ἔφτου γινόντιν γοῖ χουροί γι' ἀγκαλιαστοί. Για θμηθτσι μουρὴ, γύμνια!

Βλ.—Τὰ μάτια μ' γινήκαν σὰ γκαρούδις νὰ ζ'ντηρῶ.

Μ.—Κουλάσκα, μουρὴ, τί ντα ἦνταν ἔγιτσεινις γοῖ κατναριές;

Βλ.—Ἀμ' εἰτσεινις γοῖ χειροθκλις γοῖ ξιγιμνουμένις, θάργις σπαθιά πούς ἦνταν.

Μ.—Θάργις πούς θέλαν ἀ ζ'μώσιν. Ἀμ' νουγοῦν καθιόλ γι' ἀνάκσις;

Βλ.—Γύμνια, χουρό, τὸ ἄλλου τίπουτα.

Μ.—Ἀναγιαμ', κόρη μ'! ἀμ' τί ζνιχαριές ἦνταν ἔγιτσεινις.

Βλ.—Ξιπαρμὸς μουγαλους, κόρη μ'. Ποῦ, μεῖς γοῖ καῖμένις! Ἐ τζήβλιπις τοῖ μέσ στράτις τίλουγια γυρίζαν; Τὰ φστάνια ντουν ἀνιβαζμένα γιὸν ἀπολά ἀπ' τοῦ γόνατου. Τοῖ φηνόντι τὰ μπαλντιργια ντουν. Ἐχι δὰ τοῖ καμπόσις ποῦ θαρρεῖς κουντίλια εἶνι.

Μ.—Μεῖς γοῖ καφιρέσ ποῦ εἰτιγία! Τοῦ καλαμουβρακέλι μας ἔφτανι τσὰκ στοῦν ἀστράγαλου.

Βλ.—Ναί, μὴ ντυχὸν τοῖ φανῆ καθιόλ πουδάρ. Ἀ μπεῖς γοῖ καζακούδις μας. Φαρδιές-φαρδιές τοῖ τὰ μανικέλια μας μακρυγιά-μακρυγιά, μὸ τὰ δαχτιλέλια μας φηνόνταν. Ἀ μπεῖς στὰ λιφτιρκάτα μας σάνι βλέπαμι κανέναν ἀντρα, πλαλιούσαμι τοῖ χουνόμασι πὸ πῆσου ἀπ' τς πόρτις τοῖ ζ'ντηρούσαμι ἀπ' τς ἀραγουμάδις.

Μ.—Ἀγι, μουρὴ, Βλουτίνι, μὴν τὰ παρακάνις. Πούς ἄμα ἀγαπούσαμι τοῖ μεῖς κανέναν μλούσαμίντουν τὸ ἀπ' ντοῦ μπέργυρου. Ἐ θμάσι, μαθέ, ἔγιτουτι π' ἀγάπας τοῦ γκόπ ποῦς εἶδα μιὰ μέρα τοῖ ζ'ντύχηνις τουν στοῦ γκατζ'ίλου στοῦ Καμποῦδ, τὸ ἄμα μ' εἶδις ἔκανις πούς βόστσιζις ντ μπρουβατίνα.

Βλ.—Ἐ, βγάλτα, κόρη μ' πλιά οὐλα στοῦ μιγνάνι. Ἐ σλέγου, ἀγάπαμι τσεῖνους, ἀγάπουμτουν τοῖ γὼ. Ὅχι πούς ζ'ντυχαίναμι τσόλα. Μὴ βγάγις ψιφτιγιές ἀπ' τῆ τζλιάς, τὸ ἐ ντα σκὼνι κόρη μ', μῆδι γιὸ Θγιός. Ἐ γνιφτί μι καμμιὰ βουλά ἀπὶ καρσί, ἔγνιφτά τσουν τοῖ γὼ. Φτό ἦνταν οὐλου.

Μ.—Ἐ, κόρη μ', τῶρα πλιά ντιπ ξιτσιπουθῆκαν. Ἀγκαλιαστοί χουροί, φρούστ' ἔδουνα, φρούσ ἔφνα, γοῖ τζαναμπέτσις θὰ χαλάσιν ντοῦ

- γκόζμου. Χουρό τσί πίο-πίο-πίο γιού ένας
μές' τάφτι τ' άλλουνοθ τσί λέγιν πλιά τσί
λέγιν θαρρείς Σουλουμενισή δγιβάζιν.
- Βλ.—Μά τί διάσκατζου λέγιν ! 'Αμ' έ λέγισ,
μουρή, τού βάπσου ντουν ! Σά κουτονό-
κουλ' ήνταν.
- Μ.—'Απί πόσ' μπουγιατζ'ήδισ ήνταν πειραζμέ-
νις. Α πγιάσ' κανείς έγτοσιγι π' φέρνιν τς
μπουγιές τσί τά πασαλείμματα ά τς κάνι
τουμπρούτο'.
- Βλ.—'Αμ τά μαλλιά ντουν τί τς ξετούσαν. Θάρ-
γισ πους ήνταν λουκανικέλια.
- Μ.—Τί λουκανικέλια τσί λουκανικέλια, μουρή.
'Ε λέγισ γρουνίσις λουκανικάρις.
- Βλ.—'Αμ' βάφτισιντα τσόλα μουρή κόρημ ! έ
θμάσι ; τά μεσά ήνταν μαυρα τσί τά μεσά ξα-
θα σά γκουτςλιές.
- Μ.—Πάρινις μιά ξαθα τσί βγαίνι μιλαχροινή,
τσι παίρινις μιλαχροινή τσι βγαίν' ξαθου-
κουτςλιά.
- Βλ.—Μεϊς γοί καγιμένις κάνουμι τού κουτςέλι'
μας, βάζουμι τού γκνά μας, κλουστουπιρ-
νόμαστι τσόλα κουματέλι τσί παμι σνάκ-
κλησά μας.
- Μ.—'Απ' τού πουλύ τού λάδουμα θάργεις πους
ήνταν λεδουπουτ'τσι.
- Βλ.—Μπάτσι θαρρείς πους φταίβιν μό φτές ;
Φταίβιν τσί γι' άντριςτουν γοί δημου-
ζμένι πού τς κβανιοθν εις χουροί. Βάλιτις
μέσα, βρέ, νά μαγειρέβιν νά πλύνιν κανέ-
να πγιάτσι, νά ξινουμίςιν καμμιά γκαρ-
τσούδα, νά μπαλώςιν κανέ βρακέλι τ' μου-
ρούντουν.
- Μ.—Νά βγάλιν ντ μπνάδα ντινι, μευ' τέρτα
φέρτα εις χουροί. Νά, παράδις γιά τού
κρεόγ, πάρι νά πάς ετου γκουρέαν, νά
σκατσαρώσ' τ' ντρίχας, πάρι νά πήγισ τά
νύχιας νά γίνις σά βρουκόλακας. "Αχ δια-
σκάτζ τά τσιφάλια ντινι !
- Βλ.—'Αμ τού άλλου μουρή πού βγάζιν τά φρύ-
δια ντουν ντιπ τσί ντίτ, Σύρνιν τσί μιά χαρ-
χαντζ'έλα πού πάνου τσί γινόντι πλιά κάτ
μπουκλουμάτις πούνι γιά νά ζνηρās μου-
ναχά. 'Αμ νά μη μπουνιοθν γοί στούλις !
'Αμ μεϊς δά τού φρύδ τσί τ' ματουφλάδα
έχουμίντα μουγάλι άκσά. 'Εν άκοθς πού
τού λέγι τσί τού τραγούδ : «Τού ματόφρυ-
δό σου κλίνει, νά πιράςου έ μ' άφίνει».
- Μ.—'Εμ τσι μεϊς κάνουμι άπουκρηγιές, μουρή,
άμ' έ γκάνουμι έγιτιγια πράμματα. Παίρ-
νουμι τού φαγιέλ' μας, τού γλυκέλι μας,
χουρέβγυμι μι τ' νταραμπουκούδα μας
τού συρτό τσί τού γκαρονό.
- Βλ.—Κάνουμι κάτ' Ιρζόπτις τσι κάτ' κουλου-
τοθόπτις πού μουσκουβουλά γιού κόζμους
τσ' ή ντουνιας.
- Μ.—'Ε νι βλέπαν, μουρή, τ' φαλάκρα ντουν πού
είχι καμπόσ τσί γιάλζις σά δυό μρω φιγγάρ
άπρού κάτου π' έίτσινα τά λούξια ;
- Β.—'Αμ έμ σχόριςιμι. Τί τά θέλαν πλιά τά λού-
ξια ! Νά, πού είχαν τά καμπάκιαντουν.
- Β.—'Αμ' μιά μι τά βαμμένα τάχειλια τσί τά ξι-
γυμνουμένα τά ζνύχια. Θμάσιτνα ;
- Μ.—Ναί, μουρή, θμούμιτνα. Θάργεις άγριγιόγα-
τους πους ήνταν.
- Β.—'Αμ μιά, πούνταν σά βαρέλα ! 'Απί πιό
κατώγι ξιμπρόβαλι άτζιπαμ ;
- Μ.—'Ιχ, άγάπημ' μι τσουρούφλιαςι ντ γκαρ-
δούλαμ'.
- Β.—Μουρή έφτη πούδαμι ετου δρόμου μι τού
κουκούλι πάς τού τσιφάλι τί σχρούστιγ ;
- Μ.—Ναί κόρημ. 'Εμνιαζι σά διάβουλους μι τού
κουκούλι. 'Αμ γι' άλλι γή κρασουβαρέλα
άπί ποιά νταβέρνα ξιμπρόβαλι ; Ούλις κό-
ρημ ήνταν άρπα τή μιά χτύπα τν άλλι.
- Β.—Μουρή. Μιά πούνταν ετά μέσα τσί ετά δξου
ή Νουμαρχίνα, μουρή, έν ήνταν ; 'Εφτη
πού έκανι δυό κόρις ; έφτη έν ήνταν ;
- Μ.—Ναί, μουρή.
- Β.—Μουρή, κόρημ, όπιτι τσί νά τ' δώ, μέσ ετρά-
τις γυρίζ' τσι ξισάζ' τς ξένις τς φαμιλιές.
'Αμ φταίβγι' τσι γι' άντρασιτζ γι ού Νου-
μάρχις. Βάλτνα, βρέ, νά κάτς μέσ τού σπιτ
νά ξισάσ' τά μουράτζ, νά ξιβγάλι κανέ
κουλουπανέλι μου έχίτνα πλιά τσί γυρίζ'
μέσ οτράτις τσι ξισάζ' τά ξένα τά μουρά.
- Μ.—'Ακσα γιναίκα κόρημ. Προυφταίνιντα τσείνι
ούλα. Τσί τά θκάτζ τσί τά ξένα τά μουρά.
Λέγιντου όλους γι ού κόζμους πους άπ' ντ
γκαλήτζ ντ' γκαρδια τραβά ούλι' έφτη τ'
ντουραννίδα.
- Β.—Το' είνι τσί χουρτοή άκόμα. 'Αθάριμσταζ,
"Ατζιπαμ καταφέρνουμίντουν τσί μεϊς έ-
φτουν τούν άγκαλιαστόν ;
- Μ.—Ποιόν, μουρή, τού φλόξ γή τού τάγκου. Γά
έ ντα ξέρουμ' έφτα τά φλόξια τσί τά τάγκα,
τά πανθητικιά σάπ τά λέγιν.
- Β.—'Αγι μουρή γιατί ; πους είνι τσ' όμουρφα
τσόλα. Τώρα έδγιου πτά ζ'ντιχαίνουμι
έχιν τσί φτά τού γούστου ντουν. Μόνα νά
επώ άρέσσασιμ. Για έλα νά δουμι ξέρουμι
καθιόν ;
- Μ.—Βάλιτι τσι γιά μάς έναν βρέ ! (χορεύουν
άδέξια).
- Β.—'Αγι-άγι τσ' έ ντα ξέρουμι μεϊς έγιτουτα.
Ξινικά πράματα είνι. "Αγιντι νά χουρέ-
ψουμι ένα γιρλίςουν ά τούν γροισήσουμι
- Μ.—Βάλι ένα συρτό, βρέ, τσ' έν είνι έγιτουτα
γιά μάς ! (χορεύουν).
('Εκει πού χορεύουν τς κερ-
νοθν κι' έκείνες χαιρετοθν
τούς κεραστήδες).
- Β.—Ποιός μάς τσιρνά ;
'Η Γκαρσόνα.—Γι' ού Νουμάρχις.
- Β. "Ω κύρ Νουμάρχι ! Είς ύεαν. 'Α χαιριςι
γυέμ τού ετέφανούς. Τσί σύ, κόρημ, ά τούν
χαιριςι. Κατά ντ' γκαρδιας' ά σι πά τσ' ή
Θγιός. 'Α χαιριςι τού κουπιλαρέλις τσί τά
κουπιλδέλιας. Τσί τ' χρόν' πλιά έγιτιγιου
τζιρό νά βουγηθήσ, κόρημ, γι ού Θγιός τσί
γή Παναγιά ά πήγισ φταμιλιάρκα.
- Μ.—Είς ύεαν. Καλή Σαρακουετή τση καλή
'Ανάστασ. Τσί σ' πλιά κόρημ, ά ε'έχι γιρη
γιού Θγιός τσί γή Παναγιά πού μάς έκα-
νις τσί ξιπλιχτσάσαιμι κουμάτ.

